

► **Provincie zou omwonenden Zanddijk onder druk zetten om snel huis te verkopen**

‘Werkwijze riekt naar chantage’

De provincie oefent ongepaste druk uit op de aanwonenden van de Zanddijk om hun huis zo snel mogelijk te verkopen, vindt de overleggroep Zanddijk. De groep maakt zich ernstig zorgen over de manier waarop aanwonenden worden benaderd door de provincie. In een brief aan Provinciale Staten (PS) wordt zelfs gesproken over chantage.

Willem Adriaansens

Yerseke

Volgens de brief, die Ton Verbree namens de overleggroep heeft gestuurd en ondertekend, worden omwonenden zwaar onder druk gezet om snel te beslissen over de verkoop van hun woning. Als zij dat niet doen zou een mooie kavel in nieuwbouwwijk Steehof wel eens

aan hun neus voorbij kunnen gaan. ‘Wij vinden deze handelswijze niet vriendelijk en goedwillend, maar gewoon chantage’, schrijft Verbree.

De uit te kopen omwonenden van de Zanddijk krijgen namelijk een voorkeursbehandeling bij de kavelkeuze in nieuwbouwwijk Steehof in Yerseke, stelt Verbree. Zij mogen daar als eerste een kavel uitkiezen. En volgens de brief lijkt de provincie nu misbruik te maken van die situatie.

Geluidsscherm

‘Wij begrijpen dat er inmiddels al is gesteld aan een belanghebbende dat er eventueel een damwand geslagen kan worden als men niet wil verkopen’, schrijft Verbree. ‘Daar zal dan ook wel een geluidsscherm op dijkhoogte bij horen’, wordt daar nog aan toegevoegd. Waardoor de

niet-verkopers straks tegen een lelijke wand aan zitten te kijken. ‘Een nieuwe norm in het openbaar bestuur?’ vraagt de brievensteller zich af over deze manier van werken.

Point of no return

Verbree schrijft verder zeer verbaasd te zijn over het voorstel van Gedeputeerde Staten aan Provinciale Staten om alvast 8 miljoen euro te reserveren voor de aankoop van onroerend goed langs de Zanddijk. Hij vindt dat PS nog geen beslissing moet nemen over dit voorstel. ‘Omdat wij menen dat het *point of no return* hiermee wordt bereikt zonder dat er zicht is op de definitieve kosten. Wacht tot het definitieve plan er is’, is zijn dringende advies.

Gedeputeerde Harry van de Maas begrijpt niks van de beschuldiging van Verbree. ‘Er is totaal geen

sprake van onder druk zetten. Hij moet beter weten en ik denk ook dat hij beter weet. De aanwonenden willen heel graag gebruikma-

Ik snap het verwijt niet. Sterker nog: het tegendeel is waar. De mensen willen snel tot zaken komen

– Harry van der Maas

ken van het aanbod van kavels in Reimerswaal. Juist die aanwonenden zelf hebben aangedrongen op een stukje haast. Ik snap het verwijt dus niet. Sterker nog; het tegendeel is waar.”

Op het verzoek van Verbree om te wachten met het uitkopen van aanwonenden zegt Van der Maas: ‘Dat zou kunnen. Maar die mensen weten dat zij daar toch weg moeten, de keuze voor dit tracé is immers al op 6 november genomen. Die mensen willen toekomstperspectief voor zichzelf en daarom is er de behoefte om snel tot zaken komen.’

Vrijwillige basis

Van der Maas zegt dat de vraag van de aanwonenden de reden is om het budgetverzoek bij Provinciale Staten in te dienen. ‘Er is ons alles aan gelegen om er op vrijwillige basis uit te komen met die mensen. Mede op verzoek van PS gaan wij dus uiterst zorgvuldig te werk en proberen we alles minnelijk te regelen. Dat is voor alle partijen het beste.’

Stalen boeien verdwijnen van Westerschelde

Niet één stalen boei zal straks meer op de Westerschelde dobberen. De laatste worden binnen afzienbare tijd vervangen door kunststof exemplaren.

Harmen van der Werf

Vlissingen

Nederland heeft daarover een overeenkomst gesloten met Vlaanderen, dat op basis van een verdrag uit 1959 verantwoordelijk is voor het beheer van een aantal lichtboeien en bakens op de Westerschelde, dé toegangspoort tot de Vlaamse havens Antwerpen en Gent.

Storingen

Overall in Nederland zijn stalen boeien al vervangen van exemplaren van kunststof. Dat is ook met de boeien gebeurd op de Westerschelde die onder Nederlands beheer vallen. De Vlaamse vaarwegmarkeringspunten op de Westerschelde, in totaal 94, volgen op korte termijn. Dat is nodig, omdat de oude stalen boeien steeds vaker storingen vertonen.

Voordelen

De keuze voor kunststof boeien is gemaakt, omdat er allerlei voordelen aan zitten, aldus Laura Snoep van de Nederlandse Vaarwegmarkeringsdienst. Ze zijn goedkoper in aanschaf en gemakkelijker in onderhoud. Stalen exemplaren moeten worden geregeld schoongemaakt of opnieuw worden geverfd met schadelijke stoffen.

Omdat de kunststof boeien

uit vier delen bestaan, hoeven ze na een schadevaring ook niet volledig vervangen te worden, zoals vaak wel het geval is bij stalen boeien.

Het Vlaamse Agentschap voor Maritieme Dienstverlening en Kust heeft voor de 94 Vlaamse

Kunststof boeien zijn goedkoper en gemakkelijker in onderhoud

kunststof boeien op de Westerschelde een huurovereenkomst met de Nederlandse Vaarwegmarkeringsdienst gesloten. Vlaanderen betaalt alleen voor de huur en het onderhoud. Als een boei kapot gaat, zorgt de Vaarwegmarkeringsdienst zo nodig voor vervanging.

▲ Een kunststof boei wordt te water gelaten, twee stalen exemplaren staan aan boord van een vaartuig van de Vaarwegmarkeringsdienst. FOTO

NERDERLANDSE VAARWEGMARKERINGSDIENST

Emergis geschokt door het ingrijpen van zorgautoriteit

Rolf Bosboom

Kloetinge

Het ingrijpen van de Nederlandse Zorgautoriteit (NZa) is hard aangekomen bij Emergis. ‘Vooral omdat ik dit echt niet begrijp’, zegt Gerco Blok, lid van de raad van bestuur. ‘Ik ben er ook van overtuigd dat dit niet goed is voor de zorg voor de psychisch kwetsbare burger in Zeeland.’

De NZa vindt dat Emergis misbruik kan maken van haar dominante positie op het gebied van geestelijke gezondheidszorg in Zeeland. Daardoor kan zij zorgverzekeraars dwingen tot gunstige contracten. Ook zijn er vraagtekens rond de doelmatigheid van de zorg. De zorgautoriteit eist dat Emergis binnen drie maanden met een plan van aanpak komt en ‘redelijke’ afspraken met verzekeraars maakt. ‘Dit zijn heel zware maatregelen, terwijl de NZa niet zegt dat we daadwerkelijk misbruik maken van onze marktpositie of dat we ondoelmatige zorg leveren. Dat kan ik niet rijmen’, zegt Blok. ‘De timing is ook op z’n minst ongelukkig. Vanwege kerst, maar ook omdat we midden in de coronaperiode zitten, waarin we alle zeilen moeten bijzetten om de zorg overeind te houden.’

Consequenties

Emergis gaat in beroep. ‘Niet omdat we ons gelijk willen halen, maar omdat we ons echt zorgen maken over de zorg in Zeeland.’ Als de instelling wordt gedwongen goedkoper te gaan werken, zijn de consequenties groot. ‘Dat heeft direct effect, zeker op het personeel, want 80 procent geven we uit aan loonkosten. Als we minder ontvangen, moeten we gaan kijken welke onderdelen van de zorg in de ogen van verzekeraars onrendabel zijn en overwe-

▲ Gerco Blok van Emergis. FOTO: MIEKE WIJNEN

gen daarmee te stoppen.’ Blok heeft grote moeite met de werkwijze van de NZa. ‘Zij heeft een heel andere rekenmethode dan gebruikelijk is bij onderhandelingen tussen zorgaanbieders en verzekeraars. Volgens die afspraken wijkt Emergis, gemiddeld genomen, niet af van andere aanbieders. Als je als NZa een markt onderzoekt en je gebruikt andere getallen dan de partijen in die markt doen, dan ben je appels met peren aan het vergelijken.’

Bovendien houdt de NZa te weinig rekening met de Zeeuwse situatie en gaat het om gegevens uit de periode 2014-2017, zegt Blok. ‘Het is nu bijna 2021! Er is in die periode wel een aantal dingen gebeurd. Zo hebben de Zeeuwse ziekenhuizen zich verregaand teruggetrokken uit de psychiatrische zorg. Mede op verzoek van de grootste verzekeraar hebben wij die zorg overgenomen. Voor een belangrijk deel zijn we tegen wil en dank de groot-

ste aanbieder in Zeeland geworden.’ Destijds was er ook onduidelijkheid over de omvang en intensiteit van de zorg. ‘Daardoor hebben we een aantal keren opnieuw moeten onderhandelen met verzekeraars. Inmiddels zijn we echt beter geworden in het voorspellen van de zorgvraag. Ook hebben we geleerd om te investeren in een goede relatie met de verzekeraars.’

Blok zegt aanwijzingen te hebben dat de NZa vooral bezig is om landelijk de positie van de verzekeraars te versterken. ‘Dit gaat niet alleen maar over Zeeland.’ Tegelijkertijd dreigt de provincie nu wel de dupe te worden. ‘Wij zijn met de hele sector aan het nadenken hoe we de zorg in een sterk vergrijzend gebied waar de krapte op de arbeidsmarkt enorm is, kunnen veiligstellen. Dit besluit van de NZa voelt alsof we een groot aantal stappen worden teruggezet in de tijd, terwijl we juist bezig zijn met de toekomst.’